

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon

Mă apropii să vă întăresc sufletește și trupește și să deschideți cartea cuvântului Meu, fiilor străjeri. Vă găsesc de strajă când Mă anunț să vin, dar mereu trebuie să vă întăresc puterea cea pentru Mine, fiilor. V-am așezat înaintea Mea ca să pot veni pe mai departe cuvânt pe pământ, și i-am povățuit pe toți să nu fie nemulțumiți de voi, căci voi sunteți în slujba Mea ca să pot veni sprijinit de voi și ca să-Mi hrănesc cu cele de sus un popor care să-Mi fie credincios și să-i fac lui bine și mântuire, și apoi să-l lucrez, numai să vă am pe voi ca să-Mi ajutați coborârea în cartea Mea cea de azi, căci sunt Păstorul Cuvânt, fiilor.

Mai întâi binecuvintez masa de cuvânt din ziua aceasta de serbare, căci la masa de azi a cuvântului Meu ceata mucenicilor din cer are sărbătoare de pomenire a mucenicului Pantelimon, și Mă însemnez în carte cu ziua aceasta, iar voi Mă sprijiniți, fiilor.

Vă vestesc iarăși acum că vă ridic la grija cea pentru gătirea praznicului cel pentru mama Mea Fecioara și așez peste voi binecuvântare pentru această lucrare, iar în această grijă este cuprinsă mai întâi grija cea pentru întărirea umbreluței care vă acoperă în sărbători aici, că iată, semnele arată că este nevoie de îngrijirea și de întărirea acestui acoperământ, sub care Eu și sfinții Mei petrecem cu voi în sărbători, fiilor. Sunt cu ajutorul de toată clipa lângă voi și nu vă las când greu vă încearcă, ba vă pregătesc ajutor la vreme în toate câte vin să le purtați pe umerii voștri slăbiți și neajutorați din părți, dar grija Mea veghează și vine numai decât spre voi ajutorul Meu, fiilor, căci voi Mă ajutați să vin și să fiu cu voi și să fac bine prin voi celor ce-Mi prețuiesc cuvântul și povața, și să trag spre acest bine și pe cei ce slăbesc dintre cei ce Mă iau de la voi cuvânt, dar nu prețuiesc îndeajuns împlinirea lui ca să le fie bine lor cu Dumnezeu, iar Eu Mă ajut cu voi și pentru ei, atât cât pot și ei să primească aplecarea Mea, căci omul este slab, fiilor, și nu știe cât preț trebuie să pună pe Dumnezeu și pe povața cea de sus, pentru ca să nu piară cei credincioși ca și cei necredincioși și să nu mai pot băga mâna după ei dacă ar cădea în spinii cei înțepăcioși în inimă, și care încântă cu fața lor ascunsă pe cei ce-Mi știu cuvântul și strigarea Mea pe cale ca să Mă audă satana cel viclean și să nu tot atace el mersul pe calea Mea a celor ce M-au aflat în cuvântul venirii Mele la voi, și cu care ies înaintea celui care are fapte de credință ca să-l ajut cumva să scape din lațul lumii desfrânate și depărtate de Dumnezeu cu fața și cu lucrarea sa fățarnică, o, și Mă aplec după cei ce merg spre Mine ca să-i ajut, ca să le descurc cărarea, ca să nu-i las singuri și să cadă trași în părți, pândiți de peste tot să li se curme mersul.

Plâng cu Tatăl și cu sfinții, plâng, fiilor, că pe cât de mare a fost și este venirea Mea cu această lucrare de cuvânt, pe atât de mică a fost și este statornicia celor ce au avut de la Mine mila și harul să Mă afle cuvânt la voi, să Mă cunoască și să Mă aleagă lor cu credincioșie apoi, ba iată, unii din ei parcă Mă disprețuiesc mai mult decât atunci când viața lor nu Mă cunoștea, nu Mă știa, nu Mă iubea.

O, ce va fi să fac, oare, pentru cei ce cad în necredință și în loviri asupra Mea și a mersului Meu cel de azi? Ar fi fost să-i îmbrac întru cele din cer alese pentru cei ce ascultă de povața cuvântului Meu, dar n-au iubit ei îndeajuns lucrarea inimii curate, n-au stat aproape cu inima de lucrul Meu cel scump coborât pe pământ pentru gătirea frumoasă a unui popor pus deoparte, o, și n-a fost chip să pot pentru ei, să am bucurii de la ei, dacă nu i-am văzut să poată și ei pentru cele de sus peste ei, dar iată, omul este pe pământ și caută altceva pentru el, iar Eu, Domnul sunt micșorat, sunt disprețuit, sunt îndurerat. Nu Mă vrea cel hrănit din

cer, nu Mă vrea, decât să-i joc în plac ca unui vrednic de aceasta, o, și nu-i este nimănui de folos să facă așa cu Mine, și am de oftat, am de suferit, fiilor.

Am spus acum două mii de ani: «*Cel ce este cu Mine nu umblă în întuneric, ci în lumină umblă, în adevăr umblă, pe cărarea cea cu lumină se alege să meargă*», dar iată, greu mai învață omul taina vieții și a luminii! Omul este prefăcut, fiilor, este fățarnic, ocolește adevărul, nu-i place să fie adevărat pentru cei din jurul lui.

Nu mai găsesc om cu inima curată, fiilor. Nu mai este așa ceva pe pământ. Iată, și pe calea cuvântului Meu câți au venit și câți mai sunt, căci chiar dacă se cunosc, tot atât de străini sunt unii față de alții dacă nu-și împărtășesc în lumină pe cele din ei și dintre ei ca niște frați ai lui Hristos.

Fiilor, fiilor, cei ce stau în lumină sunt una, se îngrijesc unii de alții pentru mântuire, țin din scurt toate stările bune sau rele, le pasă unii de alții și de Dumnezeu, Care plânge după om. Dar iată încă, neascultarea de cele din cer nu-l părăsește pe cel care are în fire acest rău nărav, și unul ca acela se uită să caute greșeli celor din jur ca să poată și el greși, căci puțin iubește, dar și puțin i se va ierta cele rele ale sale, căci doi câte doi, trei câte trei se unesc în cele rele și se ivesc mari dureri apoi, mari căderi, căci căderile aduc apoi dureri, nu bucurii, o, nu, căci ce să poată bun cei ce n-au peste ei o mână veghetoare, un ajutor sfânt?

O, fiule creștin, vorbirea doi câte doi te trage la păcatul prefăcătoriei apoi, al ochirii adevărului, al judecății semenilor tăi, al cârtirii, al osândirii, al răcirii dragostei și al despărțirii de Dumnezeu și de frați. O, nu așa au lucrat în vreme cei ce au ales lor calea sfințeniei, calea cu Hristos, că au fost aceștia mărturisitori și au fost adevărați, și iată ce împarte astăzi mucenicul Pantelimon la cei ce și-au ales să fie credincioși cuvântului făcător de om nou pentru patria cerească, cu care Eu vin acum pe pământ cuvânt:

— *O, Doamne, Păstorule Cuvânt, îmi faci intrare în carte, iar eu mă supun, și le spun acum la cei ce au ales să creadă că Tu ești acest cuvânt de Păstor, și le spun așa:*

O, îmbrăcați-vă pe dinăuntru și pe dinafară în cuvântul care curge peste voi din gura lui Hristos, Păstorul-Cuvânt, căci vremea de afară dă să vă lase goi de tot, goi și părăsiți de orice ajutor! Îmbrăcați-vă gros în acest mult cuvânt, care vă ferește de păcatele cele greu de ispășit apoi, că iată, puteți face păcate fără de cuvântul Domnului peste voi. Și ce păcate? O, păcate urâte și urât mirositoare pentru Domnul și pentru sfinți, și cu care satana râde de voi după ce vă înșeală cu ele, păcate ca: fățarnicia, osândirea, prefăcătoria, minciuna, cârtirea, nemulțumirea și bâlbâiala pentru acestea lucrate de voi, și apoi necredința, căderea din har și tot întunericul pregătit de păcatele acestea, iar cel ce nu păcătuiește așa, acela umblă în lumină.

Pe calea cu Hristos nu se lucrează păcate, nu se spun minciuni, nu se schimbă adevărul lucrurilor, nu se vorbește pe ascuns, ci numai cu martori, nu se cârtește, nu se face neascultare de Dumnezeu, nu se împarte intrigă, vorbiri de rău, mânie, pizmă, ceartă, dispreț, despărțire de Dumnezeu și de frați, o, nu acestea, ci numai umilință, pocăință, aplecare, răbdare, ridicare din greșeli, pace multă și mereu, fuga de lume și de duhul lumii, căci lumea nu este cu Dumnezeu, ci cu păcatul este ea.

Iar voi, cei ce v-ați ales să fiți ai Domnului, o, stați cu Domnul și cu copiii Domnului, stați în sfințenie, ea vă va înfățișa Domnului, iar cele rele lucrate de voi vă înfățișează lui satana. O, fugiți de satana, fugiți de lucrarea și de grăirea minciunii, fugiți de acoperirea adevărului lucrurilor, fugiți de păcatul ascunderii unii de alții, căci frații cei adevărați frați nu au ce ascunde unii de alții, căci sunt ai luminii în toată lucrarea lor, dându-și ajutor spre Domnul toți laolaltă, iar cei răzleți pier, îi ia vântul de pe cale și-i duce cu lumea, care se tot sfârșește, până va pieri de tot, precum este scris.

O, Doamne, dă-le har să poată ei fi de folos mântuirii lor și unii altora să-și dea lumină, că e prea rea vremea și e tot mai rea, și vai celor ce nu cred și nu văd aceasta acum!

— O, fiilor, ucenicul Meu cel tămăduitor a pus pe masă doctorii de vindecare a sufletului, a vederii, a înțelegerii, a iubirii, a credinței, a mersului cel pentru sfinți. Fiți sfinții Mei, fiilor! Să nu căutați să umblați și să fiți în părtașia lumii. Umblați ca sfinții și cu sfinții Mei ca să fiți ca ei! Fugiți de tovărășia cu lumea, fugiți cât puteți, fiilor, și nu vă atingeți de ce este necurat, și așa veți fi primiți ca fii ai Mei! Vă voi ajuta Eu dacă veți voi și voi așa să fiți, dar spălați-vă de lume și de duhul ei, ieșiți de pe calea pe care merge lumea și fiii ei! Nu căutați să alunecați spre lume, căci vai vouă dacă veți fi găsiți alături cu lumea!

Așadar, rămâneți întru iubirea Mea, fiilor, aceasta îndemn Eu pe cei ce se încântă cu neascultarea, cu încântarea spre lume și spre fiii lumii, cu cei înveninați cu păcatul!

Rămâneți cu Mine, rămâneți întru iubirea Mea, voi, cei ce dați să cădeți din brațul Meu de Păstor! Căutați să fiți treji, ca nu cumva să vă păstorească pe voi duhul lumii spre gura lupului, ca nu cumva să cădeți spre glasul și spre pasul lumii, spre mersul cu lumea pe cale și pe vorbă. Păstrați-vă deoparte, fiilor, și feriți-vă de păcatul fățarniciei, cu care puteți să vă săpați groapă adâncă sub picioare, fără să știți cum și când! Vă strig, vă caut, vă aștept să ascultați, fiilor. O, așezați-vă bine și tot mai bine așezați-vă și rămâneți întru iubirea Mea. Amin.

Acum binecuvintez peste cetate lucrare de Duh Sfânt, cu care voi, fiilor de aici, să vă așezați la lucrul cel pentru slava praznicului pentru mama Mea Fecioara. Vă stau alături cu tot sprijinul, vă mângâi în tristeți, iar voi să deschideți oștirilor cerești să vină la serbare, fiilor.

Pentru tot lucrul și truda cea pentru pregătirea întâmpinării oștirilor cerești la praznic mare și sfânt, pace vouă, fiilor! Lucrați-vă bucurii, ca să puteți prin ele împotriva tristeții care vă încearcă pe voi, iar Eu vă stau alături și rostesc mereu peste voi: Pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

27-07/09-08-2021